

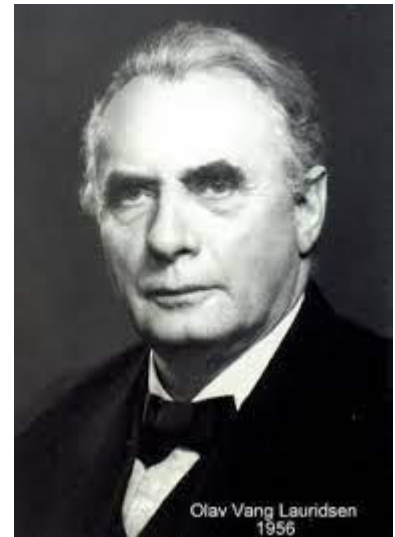
VILLA VANGEN

1 Villa Vangen

Vejen Handelsskole, som den ser ud i dag, var indtil ca. 1960 villa "Vangen". Det kan man faktisk godt se på billedet af handelsskolen. Vangen blev bygget i 1909 af Olav Vang Lauridsen. OVL var født på Grønvang i 1879 som søn af Johs. Lauridsen. OVL blev i 1907 gift med Gudrun, født 1879. Han var direktør for og hovedaktionær i Alfa. Ægteparret havde 3 børn: Jørgen, født 1908, adopteret. Ester, født 1912 og Johannes, født 1920. Gudrun Vang Lauridsen døde i 1941. I perioden herefter og indtil Olav Vang Lauridsens død i 1956 var der ansat skiftende husbestyrerinder.

Mit kendskab til Vangen og slægten Vang Lauridsen starter 1949, hvor min far blev ansat som bestyrer på Grønvang, som også ejedes af OVL. På det tidspunkt havde OVL 5 børnebørn jævnaldrende med mig. Når de var på besøg, legede vi altid sammen, enten på Vangen eller på Grønvang. Jørgen (bosiddende på Frederiksberg) havde Lene og Henrik. Ester, gift Færgeman havde Ole, Hanne og Anders. Færgeman familien var nogle år bosiddende i USA, så når de var hjemme på besøg, var der rigtig leben på Vangen. Direktøren, som han i daglig tale kaldtes, holdt meget af at have familien på besøg. Familien talte også OVLs søstre og deres familier. Den ældste søster Magdalene Freuchen og den ugifte søster Kirsten Vang Lauridsen opholdt sig i lange perioder på Vangen, som var base for familien. En tredje søster, Ingrid Mortens med ægtefælle og børn var ofte også på besøg. Ligeledes niecen Ingrid Vang Nyman (illustrator) og hendes søn Pelle var der i lange perioder.

Vangen var en stor, velfungerende herskabsvilla. Jeg husker tydeligt indretningen, alle rum og møbler. Husholdningen styredes på mesterlig vis af husbestyrerinde frk Marett, der endvidere var særdeles dygtig til at lave mad. Der var også ansat en stuepige, der eftermiddag og aften altid bar sort kjole, hvidt forklæde og kappe. Desuden var der "konehjælp" til rengøring, vask osv.

Naturalier såsom mælk, æg, kartofler, fjerkræ, kalve- og grisekød blev leveret af mine forældre fra Grønvang. På disse tider var man nærmest selvforsynende på landet.

Haven var nærmest en park. Der var ansat gartner, her Horn, på fuld tid. Øst for villaen (der hvor Vejen sy center senere blev bygget) var der en såkaldt liggehal, kun åben mod syd. Der holdt gæster, specielt de 2 søstre, meget af at ligge på en slags kurvesenge, indpakket i tæpper, om foråret for at få sol og frisk luft. Foran denne liggehal var en rosenhave med flisegange mellem planterne. Fra havestuen gik man ud på en terrasse mod syd, en stor græsplæne med springvand og have bassin med masser af guldfisk. En høj flagstang var der naturligvis også. Syd for prydhaven, adskilt med en høj hæk, var der frugt- og køkkenhave

med alle mulige grønsager, bær og frugter. Desuden et kæmpe drivhus, bl.a. med de lækreste vindruer i store mængder. Haven gik næsten over til Askovvej mod syd.

På vestsiden af villaen var der en flisebelagt gårdsplads. Derfra var der indgang til en stor garagebygning med vinduer. Der var ingen biler i garagen - OVL kørte aldrig selv, men blev transporteret rundt i sin store sorte amerikanske Ford V 8 med chauffør Ralff ved rattet. Bilen blev vedligeholdt på Alfa og var i garage der. Garagen på Vangen blev derfor bl.a. anvendt til vask, rulning og strykning af tøj. Vest for garagen (altså mod Grønvangside) var der en tennisbane, en stor legeplads med et legehuse, der bestod af en enormt stor trætønde med vindue i den ene gavl og dør i den anden.

Olav Vang Lauridsen var en myndig, men venlig mand med hjertet på rette sted. Han var god til at kommunikere med børn og unge. Formentlig slappede han af i samværet med de unge i kontrast til hans travle og ansvarsfulde hverdag. På Vangen var der megen selskabelighed - ofte med et kulturelt islæt. Bl. andre var forfatteren Jørgen Bukdahl og frue jævnligt blandt stamgæsterne. Flere af lærerne ved Askov Højskole var af og til også inviteret til middagsselskaberne. Endvidere deltog naturligvis familien, forretningsforbindelser og af og til ansatte. Ved flere lejligheder var jeg så heldig at hjælpe til ved sådanne arrangementer, mest i køkkenet hos frk. Margetty, men også nogle gange med at tage imod gæsterne i hallen og vise dem til rette. Mellem jul og nytår, vistnok i 1953, da hele familien Færgeman var hjemme fra USA og familien Jørgen Vang Lauridsen også var på besøg, blev der holdt et ungdomsgilde. Jeg tror Ester Færgeman havde stået for forberedelserne. Jeg blev også involveret med hensyn til hvilke unge, der skulle inviteres udover familiens, venners og ansattes børn. Antagelig deltog mellem 25-30 unge. Der var levende musik til dansen, vistnok Overby Nielsen. Dansen foregik i den store spisestue. I det hele taget var det et meget stilfuldt og anderledes bal. I løbet af aftenen skulle danses "Cotillon" (en fransk kædedans) og i den anledning var jeg blevet klædt ud nærmest som en page. Jeg bar en kurv med små blomsterbuketter, som jeg skulle gå rundt og give til deltagerne. Det hele blev overværet af alle de voksne. Om sommeren ferierede en stor del af familien gennem længere perioder i OVLs sommerresidens "Strandgården" i Blåvand, en stor gammel renoveret 3-længet stråttækt vesterhavsgård. I løbet af sommeren inviterede direktøren også ansatte på Alfa og min familie på Grønvang på udflugt til sin plantageejendom "Dalagergård" i Nebel ved Vorbasse. OVL selv var altid et par ugers tid i løbet af sommeren på Svinkløv badehotel. Efter et sygdomsforløb og sengeleje på Vangen døde direktør Olav Vang Lauridsen hjemme i september 1956. På Grønvang havde man pyntet en ladvogn, pudset seletøjet til 2 af gårdens heste, og min far kørte kisten med direktøren fra Vangen til Vejen kirke, hvorfra begravelsen foregik.

Marts 2011

Bertha Christiansen